

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

2.3.2011

B7-0164/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Inimõiguste nõukogu 16. istungjärg (Genf, 28. veebruar – 25. märts 2011)

Marie-Christine Vergiat, Eva-Britt Svensson, Miguel Portas, Rui Tavares, Marisa Matias, Willy Meyer, Elie Hoarau
fraktsiooni GUE/NGL nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon inimõiguste nõukogu 16. istungjärku kohta (Genf, 28. veebruar – 25. märts 2011)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta;
 - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
 - võttes arvesse inimõiguste nõukogu 16. istungjärku, mis toimub Genfis 28. veebruarist kuni 25. märtsini 2011;
 - võttes arvesse 2011. aastal toimuvat inimõiguste nõukogu läbivaatamist;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et 60 aastat pärast inimõiguste ülddeklaratsiooni vastuvõtmist jätkub endiselt igapäevane võitlus diskrimineerimise vastu ning kõikide inimõiguste – sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- ja poliitiliste õiguste – teostamise nimel;
- B. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid peavad tagama inimõiguste austamise oma poliitikas, et saavutada tugev ja usaldusväärne positsioon inimõiguste nõukogus;
- C. arvestades, et oma puudustest hoolimata on inimõiguste nõukogu tähtis inimõiguste teemaliste arutelude ja inimõiguste rikkumise vastase võitluse platvorm;
- D. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine toimub kahes osas: nõukogu staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et sel aastal on kavas mitu algatust ja mitteametlikku kohtumist;
- E. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab inimõiguste nõukogu 16. istungjärgule Genfi, nagu on tehtud ka varasemate aastate inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija, ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,
1. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatus ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust ning ergutada ÜRO inimõiguste nõukogu võitlema diskrimineerimise vastu võrdsel määral vaatamata sellele, kas diskrimineerimine toimub soo, vanuse, seksuaalse sättumuse, poliitiliste või usuliste veendumuste alusel;
 2. rõhutab, et tähtis on tegelda võrdselt nii sotsiaalsete, kultuuriliste, kodaniku- kui ka poliitiliste õigustega; juhib tähelepanu sellele, et tõsiseks probleemiks on suur tööpuudus, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse levik ning aina raskem juurdepääs kvaliteetsetele ja taskukohastele avalikele teenustele, nagu tervishoid, haridus, eluase, transport ja kultuur; rõhutab, et erastamine ja liberaliseerimine on raskendanud teatavate õiguste kasutamist, et

kirjeldatud suundumus tuleb ümber pöörata ja oluline viis probleemide lahendamiseks on varade parem jaotamine, piisava sissetuleku tagamine ning kvaliteetne tööhõive; märgib samuti, et Euroopa Liidu eri liikmesriikides sisse viidud kokkuhoiumeetmed on ebavõrdust ainult süvendanud;

3. juhib tähelepanu sellele, et ÜRO liikmesriigid peaksid edendama rohkem juurdepääsu loodusvaradele, elutähtsatele ressurssidele ja maa kasutamisele ning ka toiduainetega varustamise sõltumatust ja toiduga kindlustatust kui vaesuse ja tööpuuduse vähendamise vahendit;
4. rõhutab, et liidu rändepoliitika ja diktaatorlike režiimide toetamine hea valitsemistava ettekäändel ning liialt liberaalse majanduspoliitika teostamine mõjutavad inimõigusi ja ka liidu usaldusväärset rahvusvahelist tasandil; kordab üleskutset ELi liikmesriikidele tagada inimõiguste austamine oma sise- ja välispoliitikas, sest kui seda ei tehta, siis nõrgeneb ELi positsioon nii inimõiguste nõukogus kui ka kõigil teistel rahvusvahelistel inimõiguste foorumitel;
5. hoiatab inimõiguste nõukogu vahendina kasutamise eest; rõhutab tema riigipõhiste resolutsioonide tähtsust tõsiste inimõigusrikkumistega tegelemisel; rõhutab, et tähtis on hinnata inimõiguste olukorda objektiivselt, läbipaistvalt, valikuta, konstruktiivselt, rahumeelselt, lähtudes usaldusväärsest teabest ja mitmepoolsest dialoogist ning tagades kõigi riikide kaasamise ja võrdse kohtlemise; palub ELi liikmesriikidel osaleda aktiivselt inimõiguste nõukogu tegevusega seotud kooskõlastatud põhimõtete rakendamisel;
6. rõhutab, et inimõiguste nõukogu 16. kohtumisel pööratakse erilist tähelepanu praegu araabia maades ja eriti Liibüas toimuvatele rahutustele; toob esile nende ülestõusude järelkaja, sealhulgas Sahara-taguses Aafrikas; palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel toetada selliseid rahvaliikumisi, sealhulgas Jeemenis, Jordaania, Süürias, Bahreinis, Omaanis, Marokos ja Alžeerias; mõistab hukka nendes riikides kasutatavad survemeetmed; mõistab hukka kõik kolmandate riikide püüdlused nendes riikides sekkuda; on vastu igasugusele sõjalisele sekkumisele Liibüas;
7. avaldab kahetsust asjaolu pärast, et Haiti olukorra üle pärast maavärinat ei ole algatatud põhjalikku arutelu, palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel tõstatada see küsimus inimõiguste nõukogu kohtumisel, rõhutades eriti vajadust hinnata Haitile saadetud abi ja ÜRO edendatud riigi taastamise kava tegelikku täitmist; väljendab muret seoses VVOde hiljuti edastatud teabega, mille kohaselt kasutatakse ajutistes laagrites naiste vastu seksuaalset vägivalda;
8. rõhutab, kui tähtis on arutelu Côte d'Ivoire'i üle, kus olukord halveneb päev-päevalt; palub nõukogul tõstatada see küsimus ÜRO Julgeolekunõukogus, et näha ette täiendavad meetmed, et lahendada praegune olukord, mis sunnib Côte d'Ivoire'i rahvast kandma üha enam kaotusi, sealhulgas inimeste osas;
9. avaldab kahetsust selle üle, et Euroopa Liit ei ole täide viinud Goldstone'i aruandes esitatud soovitusi; kutsub veel kord liikmesriike üles töötama selle nimel, et ELil oleks kindel ühine seisukoht Goldstone'i aruande järelmeetmete küsimuses ning et ta nõuaks avalikult vastutuselevõtmist väidetavate kuritegude eest ning nõuaks tungivalt, et Iisrael viiks läbi uurimise, mis vastab rahvusvahelistele sõltumatuse, erapooletuse, läbipaistvuse,

kiiruse ja tulemuslikkuse normidele, vastavalt ÜRO Peaassamblee resolutsioonile A/RES/64/10; arvab, et tulemuslikuks Lähis-Ida rahuprotsessiks on vaja vastutust ja õigusemõistmist, aga seni algatatud uurimised ei vasta nendele nõuetele; nõuab, et EL muudaks Goldstone'i aruande järelemeetmed Iisraeliga peetava dialoogi osaks;

10. rõhutab, kui oluline on inimõiguste nõukogu 16. istungjärgu päevakorras olev okupeeritud territooriumide küsimus; innustab Euroopa Liidu delegatsiooni mõistma hukka igasuguse kolonialismi, eelkõige Palestiinas, aga ka Lääne-Saharas;
11. võtab teadmiseks arutelu Iraagi teemal; palub Euroopa Liidul ja selle liikmesriikidel mõista veel kord hukka koalitsioonijõudude sekkumine Iraagis, nõuda kõigi võõrjõudude viivitamatut väljaviimist Iraagist ja mõista seega hukka võõrjõudude juba toimunud ning praegu ja tulevikus toimuvad sekkumised Iraagi siseasjadesse;
12. kutsub samuti Euroopa Liitu ja selle liikmesriike üles tunnistama asjaolu, et NATO okupatsioon Afganistanis ainult halvendas inimõiguste olukorda riigis, ja kutsub üles nõudma relvajõudude väljaviimist riigist; palub inimõiguste nõukogul luua ÜRO egiidi all uurimiskomisjon ja algatada Iraagis ja Afganistanis toimunud sõjakuritegude, hirmutegude ja tsiviilisikute mõrvade uurimine;
13. märgib, et inimõiguste olukord Iraanis halveneb jätkuvalt; märgib, et repressioonid meelevaldajate ja rahumeelsete teisitimõtlejate vastu, kelle seas on üliõpilasi ja akadeemikuid, naisõiguslasi, juriste, ajakirjanikke, blogipidajaid, vaimulikke ja inimõiguslasi, on Iraanis tavalised; rõhutab, et rahvusvahelisel üldsusel on ülioluline osa rahu tagamisel, ja toob esile ohud, mille tingib olukorra ärakasutamine teatavate võimude poolt, et sekkuda riigi siseasjadesse;
14. nõuab, et teostataks asjakohast järelevalvet Hondurases pärast riigipööret valitseva inimõiguste olukorra üle ja võetaks kõik meetmed selleks, et taastada riigis demokraatia ja õigusriigi põhimõtted; palub ELi liikmesriikidel toetada riigipöörde ranget hukkamõistmist ning nõuda süüdlaste vastutuselevõtmist; nõuab samuti, et algatataks uurimine teistes Ladina-Ameerika riikides (nt Ecuadoris) toimunud riigipöördekatsete üle ja paljastataks nende korraldajad, sealhulgas kolmandad riigid;
15. nõuab uute riigipõhiste volituste andmist Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja Colombias, võttes arvesse nende riikide halvenevat humanitaarolukorda, eelkõige ajakirjanike ja inimõiguste kaitsjate kadumisi; toetab Kolumbia rahva soovi leida relvastatud konfliktidele rahumeelsete poliitiliste läbirääkimiste teel lahendus, mis võimaldaks riigis püsiva rahu jalule seada;
16. rõhutab, et rahvusvaheline õigus inimõiguste valdkonnas tagab võrdsuse ja mittediskrimineerimise, sealhulgas seksuaalse sättumuse alusel, mis kuulub eraelu puutumatus valdkonda, ja et tuleb tagada sõnavabadus; väljendab sellega seoses muret rünnakute pärast lesbide, geide, biseksuaalide ja transseksuaalide vastu, eelkõige Ugandas ja Iraanis, aga ka Euroopa Liidus;
17. palub ELi liikmesriikidel toetada esmajärjekorras inimõiguste nõukogu praktilist tegevust, et peatada tsiviilelanikkonna inimõiguste rikkumine sõja- ja konfliktipiirkondades, kaasa arvatud vägivald naiste ja laste vastu ning lapsõdurite probleem;

18. rõhutab vajadust jätkata terrorismivastase võitlusega seotud salajase kinnipidamise ülemaailmseid tavasid; kutsub ELi liikmesriike võtma olemasolevate aruannete suhtes järelmeetmeid sarnaselt Euroopa Parlamendi varasemate seisukohtadega selles küsimuses, eelkõige resolutsioonides LKA poolt kinnipeetavate transportimiseks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide kasutamise kohta;
19. tunneb muret seoses sellega, et kõikjal maailmas sageneb erinevatel tasanditel ja erineval viisil avaliku võimu esindajate tegevus inimõiguste kaitsjate, inimõigusaktivistide, -organisatsioonide, -institutsioonide ja ka ajakirjanike vastu;
20. rõhutab, et on vaja inimõiguste nõukogu läbipaistvat ja kõikehõlmavat läbivaatamist, millesse kaasatakse valitsusvälised organisatsioonid, kodanikuühiskond ja kõik muud asjaomased sidusrühmad; rõhutab, et inimõiguste nõukogu läbivaatamine ei tohiks takistada tema inimõiguste rikkumisega seotud olulise töö jätkumist;
21. väljendab seisukohta, et läbivaatamine peaks säilitama ÜRO inimõiguste ülemvoliniku sõltumatuse, kaitsma ja võimaluse korral tugevdama erimenetlusi ning tagama inimõiguste nõukogule võimaluse tegelda konkreetsete inimõiguste rikkumistega riigipõhiste resolutsioonide ning mandaatide abil; rõhutab, et tähtis on tegelda võrdselt nii sotsiaalsete, kultuuriliste, kodaniku- kui ka poliitiliste õigustega;
22. volitab inimõiguste nõukogu 16. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni esitama käesolevas resolutsioonis väljendatud probleeme, palub delegatsioonil anda visiidist aru inimõiguste allkomisjonile ja peab asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;
23. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.